

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/44/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118280062
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:6118280062.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov JUDr. Yvetty Dzugasovej a Mgr. Anny Mihálikovej, v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, zastúpeného spoločnosťou: URBÁNI & Partners s.r.o., so sídlom Skuteckého 17, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 646 181, proti žalovanému: S. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XX, XXX XX P., o zaplatenie sumy 271,70 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 5Csp/118/2018-98 zo dňa 07. novembra 2018, takto

rozhodol:

M e n í rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 5Csp/118/2018-98 zo dňa 07. 11. 2018 vo výroku II. tak, že žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 131,08 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 131,08 Eur od 01. 01. 2017 až do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobca m á voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Vo zvyšnej časti (t. j. vo výroku I.) zostáva rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 5Csp/118/2018-98 zo dňa 07. 11. 2018 n e d o t k n u t ý.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 140,62 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 140,62 Eur od 01.01.2017 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol (výrok II.). O trovách konania rozhodol tak, že žiadnej zo strán sporu nárok na ich náhradu nepriznal (výrok III.).

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobou (návrhom na vydanie platobného rozkazu) doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 18.05.2018 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 271,70 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo žalovanej istiny od 01.01.2017 až do zaplatenia. Dňa 11.07.2018 bola vec v zmysle § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní postúpená Okresnému súdu Martin.

3. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola dňa 18.05.2015 uzavretá Zmluva o poskytovaní verejných služieb podľa zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách (ďalej „Zmluva“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému SIM kartu s telefónnym číslom a účastníckym programom Panter 40 Eur. Právny vzťah založený medzi účastníkmi Zmluvy považoval okresný súd za vzťah spotrebiteľský, na ktorý je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa úpravy spotrebiteľských zmlúv (§ 52 a nasl.), Smernicu Rady 93/13/EHS, ako aj iné relevantné právne normy upravujúce spotrebiteľské vzťahy. Dňa 10.06.2015 bol medzi žalobcom a žalovaným uzavretý Dodatok k Zmluve o poskytovaní verejných služieb (ďalej „Dodatok“), na základe ktorého došlo k zmene účastníckeho programu na Panter Pro

45 Eur a zároveň k odpredaju mobilného telefónu za kúpnu cenu 34,00 Eur, ktorého maloobchodná cena bez zľavy predstavovala sumu vo výške 320,00 Eur. Dňa 10.06.2015 bola medzi stranami sporu uzavretá Dohoda o splátkach, v zmysle ktorej sa žalovaný zaviazal kúpnu cenu mobilného telefónu žalobcovi splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 1,80 Eur, pričom prvá časť kúpnej ceny mala byť zaplatená vo výške 1,60 Eur. Žalobca vyúčtoval žalovanému sumu za služby poskytnuté v období od 24.07.2016 do 23.08.2016 faktúrou č. 2349227030 celkom vo výške 76,94 Eur s dátumom splatnosti 09.08.2016, za obdobie od 24.08.2016 do 23.09.2016 faktúrou č. 2353554581 vo výške 49,78 Eur s dátumom splatnosti 09.09.2016, faktúrou č. 2353561183 sumu 1,00 Euro ako mesačný poplatok za poistenie faktúr s dátumom splatnosti 09.09.2016 a faktúrou č. 2357915511 sumu 1,20 Eur s dátumom splatnosti 10.10.2016. Žalovaný cenu za poskytnuté telekomunikačné služby v celkovej výške 131,62 Eur riadne a včas neuhradil, čím porušil povinnosti vyplývajúce mu zo Zmluvy o poskytovaní verejných služieb uzatvorenej medzi zmluvnými stranami dňa 18.05.2015. Žalovaný samotné uzavretie Zmluvy ako ani skutočnosť, že sumy vyúčtované žalobcom vyššie uvedenými faktúrami riadne a včas nezaplatil, v konaní nijakým spôsobom nespochybnil. Na základe Dohody o splátkach si žalobca voči žalovanému uplatnil tiež zvyšné neuhradené splátky v celkovej výške 9,00 Eur (5 splátok po 1,80 Eur) za zvyšnú časť kúpnej ceny za zariadenie, ktoré sa žalovaný zaviazal splácať. Tento nárok uplatnený žalobcom žalovaný taktiež v priebehu konania nespochybnil. Žalobca si žalobou uplatnil aj úrok z omeškania z dlžnej sumy v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo výške určenej nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z., t.j. vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy. Žalobcom uplatnený nárok vo výške 140,62 Eur spolu s príslušenstvom tak súd považoval za nesporný, ktorý žalobcovi voči žalovanému priznal (výrok I.).

4. Vo vzťahu k žalobcom uplatnenému nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 131,08 Eur s príslušenstvom okresný súd uviedol, že sa jedná o zmluvnú podmienku dojednanú v Dodatku k Zmluve o poskytovaní verejných služieb, ktorú je účastník povinný uhradiť v prípade porušenia zmluvných povinností. Túto zmluvnú podmienku považoval konajúci súd za neplatnú pre rozpor s § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a tým pádom aj za neprijateľnú, keďže spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa a súčasne táto nebola so žalovaným ani individuálne dojednaná. Z Dodatku k Zmluve vyplýva viazanie vzniku nároku žalobcu na zmluvnú pokutu na porušenie povinnosti žalovaného riadne a včas uhradiť cenu za služby alebo povinnosti uhradiť riadne a včas iný svoj peňažný záväzok voči podniku a tiež na porušenie povinnosti zotrvať v zmluvnom vzťahu s podnikom. V rámci zmluvného vzťahu nebola dohodnutá žiadna zmluvná pokuta v prospech žalovaného pre nedodržanie akejkoľvek (alebo čo i len jednej) zmluvnej povinnosti zo strany žalobcu, ktorá skutočnosť spôsobuje nerovnováhu v predmetnom spotrebiteľskom vzťahu, a tým aj neprijateľnosť takejto zmluvnej podmienky a jej súčasnú neplatnosť, nakoľko nie je možné akceptovať stav, v rámci ktorého jedna zo zmluvných strán (dodávateľ) zneužíva svoje postavenie na to, že diktuje zmluvné podmienky, ktoré druhá strana (spotrebiteľ) buď bezvýhradne prijme alebo s ním dodávateľ zmluvu neuzavrie. Dojednanie zmluvnej pokuty medzi účastníkmi Zmluvy prvoinštančný súd nepovažoval, s poukazom na § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a tiež na článok 3 Smernice Rady 93/13/EHS, za individuálne dohodnuté. Existenciu vopred pripravovaných formulárových (typových) zmlúv o poskytovaní rôznych služieb zo strany žalobcu obsahujúcich obdobnú zmluvnú podmienku, ktorá nebola individuálne dojednaná so spotrebiteľom, súd zistil aj z viacerých sporov vedených žalobcom na okresnom súde. Dodatky k Zmluve o poskytovaní verejných služieb obsahujúce ustanovenia o zmluvnej pokute, sa svojím obsahom navzájom líšia len v údajoch o spotrebiteľovi, aktivovaných službách, cenách za program služieb, prípadne údajoch o predmete kúpy. Z uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že žalobca nemá voči žalovanému nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 131,08 Eur, keďže ju uplatnil na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky a v tejto časti žalobu zamietol (výrok II.).

5. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP, konštatujúc pomerne rovnaký úspech sporových strán v konaní, (keď úspech žalobcu v spore po zaokrúhlení predstavoval 52 % a úspech žalovaného 48 %) v dôsledku čoho, nárok na ich náhradu žiadnej zo sporových strán nepriznal.

6. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zmeny vo výrokoch II. a III. tak, že odvolací súd jeho žalobe v napadnutej časti vyhovie a zároveň prizná žalobcovi nárok na náhradu trov konania; alternatívne sa domáhal, aby odvolací súd v napadnutej časti rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Odvolateľ uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti zamietnutého nároku na zaplataenie zmluvnej pokuty vo výške 131,08 Eur spolu s príslušenstvom považuje za nesprávne a nespravodlivé, nakoľko súd dospel k nesprávnym právnym skutkovým zisteniam a následne nesprávne právne vec posúdil. Žalovaný mal možnosť so žalobcom uzatvoriť Zmluvu aj bez zakúpenia zľavnených mobilných zariadení, prípadne uzatvoriť zmluvu s rozdielnym obsahom. Žalovaný však zmluvné podmienky vyplývajúce zo Zmluvy a Dodatku akceptoval a svoj s ich obsahom prejavil vlastnoručným podpisom na jednotlivých dokumentoch. V rámci predzmluvných vzťahov mal žalovaný možnosť modifikovať navrhnuté zmluvné podmienky a taktiež boli žalovanému zo strany žalobcu poskytnuté všetky podstatné informácie, na základe ktorých sa mal možnosť slobodne rozhodnúť či do zmluvného vzťahu so žalobcom vstúpi. Zmluvná voľnosť žalovaného nebola žiadnym spôsobom obmedzená, nakoľko žalovaný vedel, za akých zmluvných podmienok vstupuje do záväzkového vzťahu so žalobcom a zároveň mal vedomosť o podmienkach poskytnutia zľavnenej ceny mobilného zariadenia. Podľa názoru žalobcu zo strany žalovaného došlo k porušeniu povinností vyplývajúcich z článku 2 bod 2.3 písm. a), písm. c) a písm. e) uzavretého Dodatku, keď si svoje povinnosti vyplývajúce z uzatvoreného zmluvného vzťahu prestal plniť. Zároveň žalovaný porušil aj svoju povinnosť vyplývajúcu z článku 2 bod 2.5 Dodatku, keď riadne a včas neuhrádzal cenu za poskytované služby žalobcom a porušil aj povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu bez prerušenia alebo obmedzenia poskytovania služieb žalobcom, nakoľko v dôsledku konania žalovaného bol žalobca vo vzťahu k žalovanému nútený pristúpiť k odpojeniu poskytovania telekomunikačných služieb. Odvolateľ poukázal aj na skutočnosť, že žalovaný v konaní žiadnym spôsobom nepoprel žalobcov nárok na zaplataenie zmluvnej pokuty. S poukazom na článok 1 bod 1.2 Dodatku si bol žalovaný vedomý, že mobilné zariadenie je mu odpredávané za akciovú cenu výlučne z dôvodu, že sa zaviazal užívať služby poskytované žalobcom v zmysle uzavretej Zmluvy a Dodatku. Predaj mobilného zariadenia za zníženú cenu pritom predstavuje len vedľajšie zmluvné dojednanie zmluvy s viazanosťou na dobu určitú. Zmluvná pokuta bola medzi žalobcom a žalovaným dojednaná v súlade s ustanovením § 544 a nasl. Občianskeho zákonníka, keď bola v rámci Dodatku dojednaná písomne a taktiež bola presne určená výška zmluvnej pokuty, ako aj spôsob jej postupného primeraného znižovania v závislosti od vzniku záväzku do času porušenia zmluvných povinností. Na podporu svojich tvrdení odvolateľ poukázal na viacero súdnych rozhodnutí, napr. na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/572/2015 zo dňa 19.10.2016, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/212/2018 zo dňa 29.10.2018 rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5Co/135/2018 či rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/117/2018 zo dňa 15.08.2018. V závere svojho opravného prostriedku žalobca uviedol, že právny názor okresného súdu o neprijateľnosti zmluvného dojednania o zmluvnej pokute vychádza z neprípustného formalizmu a zjednodušeného záveru o tom, že zmluvná pokuta je neprimerané vysoká a nebola dojednaná individuálne medzi žalobcom a žalovaným. Vzhľadom na charakter a druh zabezpečovaného záväzku, vzhľadom na porušenie povinností žalovaným, ako aj na skutočnosť, že žalovaný si svoje záväzky neplnil riadne a včas, považuje žalobca svoj nárok na zmluvnú pokutu za dôvodný, preukázaný a v súlade so zákonom. Nadväzne na nesúhlas s rozhodnutím súdu o žalobou uplatnenom nároku nesúhlasil ani s rozhodnutím súdu o trovách konania.

8. Žalovaný na odvolanie žalobcu, ktoré mu bolo doručené dňa 14.01.2019, žiadnym spôsobom nereagoval. Ďalšie podania sporových strán v rámci odvolacieho konania neboli produkované.

9. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania postupom podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP toto rozhodnutie v odvolaní napadnutých výrokoch II. a III. podľa ust. § 388 CSP zmenil spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

10. Po preskúmaní obsahu spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že opravný prostriedok žalobcu proti výroku II. napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie o čiastočnom zamietnutí žaloby je dôvodný. Rozhodnutie okresného súdu v predmetnej časti je totiž založené na nesprávnom právnom posúdení veci. Aj keď súd prvej inštancie zvolil správnu právnu normu, nesprávne ju aplikoval na daný skutkový stav veci. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že skutkový stav zistený súdom prvej inštancie považuje za nesporný a z takto správne zisteného skutkového stavu vychádza pri svojom rozhodovaní.

11. V posudzovanom prípade súd prvej inštancie považoval dohodnutú zmluvnú pokutu za neprijateľnú zmluvnú podmienku. S týmto jeho záverom sa však odvolací súd nestotožnil z nasledovných dôvodov:

12. Z obsahu Zmluvy uzavretej medzi stranami a jej Dodatku vyplýva, že tieto listiny boli vopred pripravené dodávateľom (žalobcom) pre neurčitý počet budúcich spotrebiteľov. Zmluva bola pripravená vopred v podobe predbežne formulovanej tzv. typovej zmluvy, pričom do Zmluvy aj Dodatku sa dopisovali iba údaje individualizujúce spotrebiteľa, ním vybraný mobilný telefón, účastnícky program a služby. Žalovaný ako spotrebiteľ mal síce zrejme možnosť oboznámiť sa s dojednanými zmluvnými ustanoveniami pred podpisom Zmluvy, ale nesporne nemohol ovplyvniť ich obsah. Zmluvné dojednania obsiahnuté v Zmluve aj Dodatku preto nemožno považovať s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ako aj čl. 3 bod 2 Smernice Rady 93/13/EHS za individuálne dojednané. Dôkazné bremeno preukázať, že dojednanie o zmluvnej pokute bolo individuálne dohodnuté, pritom v zmysle citovaného § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka bolo na žalobcovi ako dodávateľovi. Žalobca však v konaní toto dôkazné bremeno neunesol, keďže v konaní pred súdom prvej inštancie (zásada koncentrácie konania) ani len netvrdil a nepreukázal individuálne dojednanie strán sporu o zmluvnej pokute.

13. Samotná skutočnosť, že ustanovenie o zmluvnej pokute nebolo účastníkmi zmluvy individuálne dojednané, však automaticky neznamená jeho neprijateľnosť. Tú by mohla vyvolať až nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Odvolací súd však konštatuje, že vzhľadom na spôsob a výšku dojednania zmluvnej pokuty, prihliadajúc na všetky okolnosti Zmluvy, takúto nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov Zmluvy v neprospech spotrebiteľa nezistil.

14. Zmluvná pokuta dohodnutá medzi účastníkmi Zmluvy v rámci Dodatku je podľa názoru odvolacieho súdu dostatočne určitá, keď výpočet, ktorý zmluvné dojednania obsahujú, umožňuje bez pochybností určiť jej výšku. Z obsahu dojednania žalobcu a žalovaného v zmluve nepochybne vyplýva, že dôvodom dojednania zmluvnej pokuty bola skutočnosť, že žalobca sa rozhodol odpredať žalovanému ako spotrebiteľovi mobilný telefón za zľavnenú cenu oproti záväzku žalovaného ako spotrebiteľa zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu 24 mesiacov a v zmysle uzatvorenej zmluvy riadne a včas platiť za poskytnuté služby. Žalobca zmluvnú pokutu stanovil degresívne s tým, že má klesajúci charakter podľa toho, kedy dôjde k porušeniu zmluvy zo strany spotrebiteľa a táto je závislá od počtu mesiacov, v ktorom spotrebiteľ za riadneho plnenia svojich povinností zotrvá v zmluvnom vzťahu s dodávateľom.

15. Vzhľadom na charakter dohodnutých vzájomných práv a povinností odvolací súd považuje nárok dodávateľa na zmluvnú pokutu dojednanú v zmluve za oprávnený, nespôsobujúci nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov zmluvného vzťahu. Uzatvorením Zmluvy spotrebiteľ získava výhodu, získava mobilný telefón za cenu, za akú bežne na trhu nie je dostupný. Túto zľavnenú cenu mu dodávateľ poskytuje práve preto, že bude po určený čas využívať jeho služby a platiť mu za ne dohodnutú cenu. Pokiaľ spotrebiteľ zmluvu neplní, bez dojednania zmluvnej pokuty by získal nenáležitú výhodu, keďže mobilný telefón sa už samotným uzatvorením zmluvy stáva jeho majetkom. Naopak, dodávateľ sa pri neplnení povinností zo strany spotrebiteľa dostane do nevýhody, pretože mobilný telefón odpredal spotrebiteľovi práve preto, že bude využívať jeho služby a platiť mu za ne plnenie.

16. Pokiaľ okresný súd považoval dojednanú zmluvnú pokutu za neprimeranú sankciu, s týmto jeho právnym záverom sa krajský súd nestotožnil. S prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti je totiž zrejme, že spotrebiteľ odpredajom telefónu za akciovú cenu získal výhodu a túto výhodu mu dodávateľ poskytol práve pre jeho záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu a riadne si plniť svoje zmluvné povinnosti po určený čas. Zároveň odvolací súd túto zmluvnú pokutu nepovažuje za neprimeranú sankciu aj preto, že táto odráža aj čo do číselného vyjadrenia výhodu, ktorú spotrebiteľ získal.

17. Naopak, nepriznaním zmluvnej pokuty sa spotrebiteľ dostáva do výhodnejšieho postavenia oproti dodávateľovi, keďže získal výhodu, no neplní si zmluvné povinnosti, na ktoré sa zaviazal. Treba tiež poukázať na to, že žalovaný sa potom na základe takéhoto svojho nekalého správania dostáva aj do výhodnejšieho postavenia voči spotrebiteľom, ktorí si riadne a včas plnia svoje povinnosti. Nie je preto dôvod, aby takéto správanie spotrebiteľa nebolo sankcionované. Úlohou súdu je spotrebiteľa chrániť pred neprimeranými sankciami. Účelom tejto sankcie, prihliadnuc aj na jej výšku, je však iba primäť

spotrebiteľa k riadnemu plneniu svojich povinností. Dojednanú zmluvnú pokutu preto považuje odvolací súd za oprávnený nárok žalobcu ako dodávateľa voči žalovanému ako spotrebiteľovi.

18. Z uvedených dôvodov preto krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 131,08 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 131,08 Eur od 01.01.2017 až do zaplatenia v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

19. Nárok žalobcu na úrok z omeškania vyplýva z ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Žalovaný sa dostal do omeškania najneskôr nasledujúcim dňom po uplynutí lehoty, ktorú mu žalobca stanovil v doručenej výzve na plnenie.

20. Vo zvyšnej časti nenapadnutej odvolaním (t.j. vo výroku I.) zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý týmto rozhodnutím odvolacieho súdu.

21. O nároku na náhradu trov konania krajský súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 a 2 CSP tak, že žalobcovi ako úspešnej procesnej strane priznal nárok na ich náhradu v rozsahu 100 %, proti žalovanému, ktorý vo veci úspech nemal. Je pritom potrebné zdôrazniť, že trovy konania na súde prvej inštancie i tohto odvolacieho konania, o ktorých rozhodoval odvolací súd, tvoria jeden celok, a preto odvolací súd rozhodol o nich jedným výrokom.

22. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia vyšší súdny úradník súdu prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

23. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).